

“Flickors utbildning gör världen bättre”, står det på flickans skylt. Flickor och pojkar har lika rättigheter och namnet på projektet som flickan deltar i säger precis det: *Du Jag Lika Rättigheter* (Toi Moi Mêmes Droits). Både pojkars och flickors rättigheter kränks, men ofta kränks flickors rättigheter mer. Flickan med skylten vill att fler flickor ska få gå i skolan och att vi ska förstå att en utbildad flicka inte bara hjälper sig själv utan även gör att hennes familj och land får det bättre. Och som Årtiondets barnrättshjälte Malala säger:

– Det finns 127 miljoner flickor som inte får gå i skolan. Dom flickorna har drömmar, precis som vi!

På sidorna 26–36 kan du läsa om flickors rättigheter i Benin, Senegal och Burkina Faso, där 1200 flickor och pojkar i 300 skolor utbildats till barnrättsambassadörer. De har tillsammans med sina lärare, som också utbildats, hjälpt 150 000 barn i sina skolor att delta i WCP-programmet och att genom *Du Jag Lika Rättigheter* lära sig mer om flickors rättigheter.

HM DROTTNING SILVIAS STIFTELSE
CARE ABOUT THE CHILDREN

Toi Moi Mêmes Droits stöds av Drottning Silvias stiftelse Care About the Children. Projektet genomförs av World’s Children’s Prize Foundations partnerorganisationer ONG JEC i Benin, ESPDDE i Senegal, och ASEF i Burkina Faso. Det stöds av alla tre länders utbildningsministerier: Ministère des Enseignements Secondaire, Benin, Ministère de l’Education Nationale, Senegal och Ministère de l’Alphabétisation, Burkina Faso.

Du Jag Lika Rättigheter – för fli

Alla flickor och pojkar har samma rättigheter och ska ha möjligheter till ett bra liv. Det står i barnkonventionen som Sverige och nästan alla andra länder i världen har lovat att följa. Det slås även fast i FN:s globala mål 5, för ökad jämställdhet. Men hur fungerar det i praktiken där du bor, i Sverige och i världen?

Barnkonventionen innehåller rättigheter som gäller för just dig och för varje barn. Den är uppdelad i stycken som kallas artiklar. I artikel 2 slås fast att ingen får diskrimineras, alltså behandlas sämre, för att hon är flicka. Här är några exempel på vad FN-artiklarna säger om flickors rättigheter.

Artikel 31: Du har rätt till lek, vila och fritid

Alla barn har samma rätt till lek och vila. Eftersom flickor ofta måste hjälpa till mer hemma än sina bröder har de mindre fritid. Medan de städar, tvättar, lagar mat och passar småsyskon får deras bröder ofta vara lediga. I många länder går också flickor flera kilometer för att hämta vatten i en brunn. När de äntligen är klara med sina sysslor har det hunnit bli mörkt ute. De som inte har elektricitet hemma kan då ha svårt att göra läxor.

Artikel 19: Du har rätt till skydd mot alla former av våld

Ingen får slå eller skada barn, ändå händer det att vuxna utsätter barn för våld. Flickor och även deras mammor är särskilt utsatta. Flickor utsätts också för våld av jämnåriga pojkar och män utanför hemmet. Om flickor försöker berätta eller söka skydd blir de ofta inte trodda och får ingen hjälp.

Artikel 24: Du har rätt att vara så frisk som möjligt och till vård om du blir sjuk

När flickor blir sjuka får de ofta sämre vård än pojkar, särskilt i fattiga familjer, där flickorna också behöver arbeta hårdare. Ibland får de mindre att äta än sina bröder om det är ont om mat. Fattiga pojkar vaccineras oftare mot farliga sjukdomar än flickor. I länder med bristande jämställdhet dör fler flickor än pojkar innan de hinner fylla fem år. I rika länder är det tvärtom fler pojkar som dör före fem års ålder.

Alla barn har rätt att må bra

och trivas med sig själva. Men flickor pressas ofta hårdare än pojkar till att se ut och bete sig på ett visst sätt. Det kan handla om allt från hur de klär sig, till framtidsdrömmar och fritidsintressen. En del flickor får inte cykla, dansa eller springa bara för att de är flickor.

Artikel 28–29: Du har rätt till god utbildning

Alla barn har rätt till utbildning, men fler pojkar än flickor i världen får börja i skolan och många flickor tvingas sluta i förtid. Ibland är det för att föräldrarna vill ha döttrarnas hjälp i hushållet. Andra oroar sig för att män ska attackera flickorna på vägen till skolan och göra dem illa. En del tycker att utbildning för en dotter är bortkastad, eftersom hon kommer att tillhöra en annan familj när hon gifter sig. Om skolan saknar separat toalett för flickor stannar många hemma när de får mens. De missar lektioner och

Fira och stå upp för flickors rättigheter

Förenta Nationerna, FN, har instiftat en internationell dag för flickor som firas den 11 oktober varje år.

Du och dina kompisar kan ordna en manifestation där ni står upp för flickors lika rättigheter och påminner alla i er omgivning om att flickors rättigheter måste respekteras! Det är viktigt att flickor inte står ensamma i kampen för lika rättigheter.

Flickors rättigheter

de som inte kan komma ikapp hoppar av skolan. Andra flickor slutar för att en vuxen i skolan behandlar dem illa. Det finns till och med lärare och rektorer som försöker tvinga elever till sex genom att hota med låga betyg och underkänt på examen.

En flicka som får utbildning gifter sig senare och får färre och friskare barn. För varje extra år som en flicka går i skolan ökar hennes framtida inkomst med upp till en femtedel! Det är bra för henne och hennes familj, men också för hela landet.

Artikel 32: Du har rätt till skydd mot skadligt och/eller farligt arbete

Enligt Konventionen om barnets rättigheter får ingen arbeta alls före tolv års ålder och du får inte jobba långa dagar med tunga eller farliga arbetsuppgifter innan du är 18. Ändå tvingas många barn att börja arbeta tidigt och att utföra skadliga uppgifter. Flickor har ofta några av de

lägst betalda och farligaste jobben. De sliter inom jordbruk, i fabriker, på tegelbruk och som piga, hemhjälp i privata hem. Ibland får de inte ens lön, bara lite mat.

Artikel 34–35: Du har rätt till skydd mot övergrepp och mot att bli bortförd och/eller såld

Du får inte giftas bort medan du är barn, alltså under 18 år. Ändå tvingas framför allt flickor in i barnäktenskap. Tolv miljoner flickor gifts bort varje år, det är 23 i minuten, nästan en flicka varannan sekund. Ibland tvingas flickor gifta sig för att familjen behöver de pengar eller den boskap som mannens familj ger i utbyte mot en fru. Det brukar beskrivas som handel med barn.

Flickor som gifts bort får många av sina rättigheter kränkta. De tvingas ofta sluta skolan och utsätts mycket oftare för våld av sina män än de som gifter sig som vuxna kvinnor. Det kan också vara livsfarligt för en flicka att föda barn innan hennes kropp har vuxit klart. Förlossnings-

skador är idag världens vanligaste dödsorsak för fattiga flickor mellan 15 och 19 år.

Artikel 37: Ingen får utsätta dig för grym behandling

Ingen har rätt att göra dig illa även om det görs för att följa gamla traditioner. Det finns många traditioner som är bra för både barn och vuxna, men också en del som är dåliga. Flera av de urgamla traditioner som skadar flickor hör ihop med giftermål. Till exempel anser en del att en flicka inte kan gifta sig förrän hon har utsatts för könsstympning. Traditionen att skära i flickors underliv är väldigt smärtsam och kan även ge allvarliga infektioner och skador som påverkar resten av flickans liv.

Artikel 12–15: Du har rätt att säga vad du tycker och bli lyssnad till

Flickor och pojkar har samma rätt att säga vad de tycker och att få vara med och bestämma över frågor som rör dem. Det är ofta svårare för flickor än för pojkar att få göra sina röster hörda och att bli lyssnade på i familjen, i skolan och i samhället. De har mindre möjligheter att få bestämma över sig själva och sina egna kroppar. Flickor på landsbygden i fattiga länder har ofta sämre möjligheter än flickor som bor i städer att få gå i skolan och skapa ett bra liv. 🌐

Vad spelar det för roll?

Lika rättigheter och möjligheter till ett bra liv spelar förstås roll för varje barn, vare sig du är flicka eller pojke. Det är också bra för hela samhällen att flickor och kvinnor har lika rättigheter som pojkar och män. Om flickor får utbildning och jämställdheten ökas leder det till mindre fattigdom och ett bättre liv för alla.

– Jag vill se förändringar så att flickor inte längre behandlas som slavar. Jag vill att vi flickor ska ha samma rättigheter som pojkar och få gå i skolan längre innan vi behöver gifta oss. Och man måste lyssna på oss flickor, för vi har idéer som kan lösa problemen, säger Anita, 14 år, i byn Nakamtenga i Burkina Faso.

” När jag gick i förskolan fick jag en sjukdom som påverkade mina ben. Efter några månader hemma fick jag ett sår i vänster ben. Doktorn sa att han behövde operera det. När jag börjat första klass röntgade doktorn mitt högra lår och

Anita hjälper till hemma, men hennes bröder hjälper till lika mycket med hushålls-sysslorna.

”Lyssna på oss flickor!”

sa att han behövde operera även det. Jag har alltid problem att gå, men är mycket stolt över att mina föräldrar stöttat mig och inte övergett mig, trots att vi är fattiga.

Vänners rättigheter kränkta

Det är viktigt att känna till barnets rättigheter så att man kan säga åt dom som kränker oss, och även lära andra som inte känner till barnets rättigheter att dom finns.

Flickors rättigheter respekteras inte här.

Min vän Alice blev bortgift av sin pappa när hon var fjorton år. Hon vägrade, men hennes pappa tvingade henne. Hon grät hela tiden. Alice ville rymma, men hennes man gjorde det omöjligt för henne att göra

”Vi pojkar ska också diska”

”Det är föräldrarnas fel att flickor alltid får höra att dom är underlägsna oss pojkar. Och vi pojkar håller oss borta från hushållsarbetet och lämnar hela jobbet till flickorna. Det är inte rättvist. Flickor diskar, lagar mat och tvättar sina bröders kläder. Dom hoppar ofta av skolan för att bli pigor i någon annans hus. Vi pojkar och män borde också göra hushållsarbete för att det ska vara jämlikhet. Vi ska inte behandla hustrun eller flickan som slav i hemmet.”

Abdoul Fatao, 14 år, Burkina Faso

”Döttrar behandlas skamligt”

”Jag är pojke, men jag diskar och sopar hemma och är stolt över att min mamma lärt mig det. I familjen har flickan inte rätt att tala och flickor har inte rätt att arva. Jag hörde en förälder säga att det är slöseri med pengar att skriva in en flicka i skolan eftersom hon ändå ska gifta sig och flytta till sin mans hus. Jag tycker att det är fruktansvärt att tänka på din egen dotter som om du fött en främling. Flickor har rätt till att gå i skolan och dom flickor som lyckas där kan sen hjälpa sina föräldrar. Föräldrarna misslyckas med att försvara barnets rättigheter. Därför litar World’s Children’s Prize på oss barn när det gäller att kämpa för att försvara våra rättigheter.”

Daouda, 11 år, Burkina Faso

”Ska utbilda pappan”

”Jag känner ett tvillingpar, den ena är en pojke och den andra en flicka. Pappan betalade pojkens skolavgift, men flickan lämnades hemma för att bli piga i en annan familj. Hennes pappa kränker hennes rättigheter så jag ska utbilda honom i att respektera flickors rättigheter.”

Hayfa, 10 år, Burkina Faso

”Måste utbilda föräldrarna”

”I nästan i alla familjer är det flickorna som diskar, tvättar kläderna och sopar gården medan pojkarna kan plugga eller leka. Föräldrarna använder flickorna som slavar och pojkarna är som härskare hemma. Det är föräldrarnas och traditio-

Abdoul

Daouda

Hayfa

Aminata

– Vi flickor ska få studera länge, innan vi behöver gifta oss, säger Anita, till höger, i Collège Yennenga Progress datorrum i byn Nakamtenga.

det. När hon var femton år fick hon sitt första barn.

En annan av mina vänner, Ami, tvingades sluta skolan. Hennes föräldrar sa att en flicka inte behöver gå i skolan utan ska ta hand om hushållet. Hennes pappa slutade att betala skolavgiften så hon fick sluta i fjärde klass. Ami grät och grät, och bad sina föräldrar att låta henne fortsätta skolan, men dom gick inte med på det. När hon blev femton år tvingade hennes

pappa henne att gifta sig med en gamling.

Jag vill se förändringar så att flickor inte längre behandlas som slavar. Jag vill att vi flickor ska ha samma rättigheter som pojkar och få studera längre innan vi behöver gifta oss.

Mina syskon håller med

Jag talar med mina syskon, föräldrar, farföräldrar och vänner om hur viktigt det är att alla känner till barnets rättighe-

ter och inte minst flickors rättigheter. Vi får inte utsättas för övergrepp och måste få utbildning, vi får inte giftas bort och ska ha rätt att tala fritt. Vi ska ha samma rättigheter som pojkar.

Mina bröder, systrar och vänner säger att dom tycker att det är normalt att det ska vara så. Men dom äldre i min släkt, som mina farföräldrar, tycker inte att det är någon mening att utbilda en flicka. Hon gifts bort tidigt för att det är vår sed här. Dom säger också att en flicka inte har rätt att säga vad hon tycker, utan att bara pojkar har den rätten. Jag tycker att man måste lyssna på flickor, för ibland har vi idéer på hur problem kan lösas.

I min familj gör pojkar och flickor samma arbetsuppgifter hemma, eftersom mina föräldrar har förstått att flickors rättigheter är viktiga och att alla barn bör behandlas lika. Jag tycker att dom gjort ett bra val eftersom pojkar och flickor ska ha samma rättigheter.

Det är viktigt att vara barnrättsambasador för då kan man sprida kunskap om barnets rättigheter. Det känns väldigt bra att tillsammans med andra barn kunna berätta om vilka förändringar som vi vill se.” 🌐

nernas fel, som alltid sätter dottern sist. För att stoppa detta måste vi utbilda föräldrarna så att dom förstår att en flicka har samma rättigheter som en pojke. Dom flesta flickors rättigheter kränks här. Jag utbildar mina föräldrar och grannar så att dom respekterar barnets rättigheter.”

Aminata, 11 år, Burkina Faso

”Bara mina bröder i skolan”

”Vi flydde från vår by för att komma undan terroristattacker. När en organisation letade efter barn på flykt, för att skriva in dom i skolan, vägrade min pappa att ge dom mitt namn. Han gav dom bara mina bröders namn och dom fick börja skolan igen. Min mamma vill också att

Salamata

jag stannar hemma och gör alla sysslor. Varje morgon hämtar jag vatten två kilometer bort med en kärra. Jag fyller åtta 20-kilosdunkar. Jag tvättar mina bröders kläder, vägrar jag blir jag slagen. Jag är som en fånge som har dömts att arbeta jämt, utan någon vila. Flickor behandlas som maskiner som alltid ska fungera. Vårt lands ledare måste absolut förbjuda detta.”

Salamata, 12 år, Burkina Faso

”Moster försöker sälja mig”

”Min lärare gjorde mig gravid när jag var sexton år. Våra traditioner gjorde att jag då uteslöts ur min familj och fick bo hos min moster. Mina syskon fick inte tala med mig. Jag tycker att vi måste sätta stopp för de gamla seder som kränker barnets rättigheter. Jag förstår inte varför en pojke som gör en flicka gravid inte blir utstött eller straffad av sin familj. Varför drabbas bara flickor så?

Jag kan inte längre gå i skolan och min

moster vill tvinga mig att gifta mig med en äldre man. Moster lurade med mig hem till mannen. När hon försvann överföll han mig. Jag skrek högt. Då band han en näsduk för min mun och mina händer med ett rep. När min moster kom tillbaka grät jag och berättade att mannen våldtagit mig. Då slog hon mig och mannen gav henne pengar. Jag är som en handelsvara som min moster försöker sälja. Jag kommer aldrig mer att få gå i skolan, men jag kommer att se till att det inte heller blir något bröllop.

Regeringen måste arbeta för att stoppa tvångsäktenskap och våldtäkter.”

Ornela, 17 år, Burkina Faso

Ornela

”Våra föräldrar måste fö

– Jag vill att våra föräldrar ska förstå att vi flickor har rätt att tala och få uttrycka oss fritt om sånt som berör oss, säger Djiba. Hon registrerades inte vid födelsen, har utsatts för könsstympning, måste arbeta mycket i hushållet och hennes rätt att göra sin röst hörd respekteras inte.

Sedan *World's Children's Prize-programmet* kom till Djibas by i Senegal är hon aktiv både i *WCP-barnrättsklubben* och i klubbens grupp dit barn kan vända sig för att berätta om kränkningar av sina rättigheter som de utsatts för. Djiba och hennes kompisar lyssnar. De berättar sen för de lokala ledarna i skolan och i byn och försöker nå en lösning som är bra för barnet.

”Jag förlorade min mamma när jag var sju år och bor hos min pappa och hans nya fru. Jag behandlas inte likadant som min styvmors barn eftersom jag inte är hennes dotter. Jag gör allt hushållsarbete, stöter hirs, majs och jordnötter. Så fort jag kommer hem från skolan måste jag förbereda maten. Jag måste bli klar med disken och tvätten tidigt för att sen hinna

samla ved i skogen och vara tillbaka hemma före skymningen. Om jag inte tvättar mina syskons och föräldrars kläder så straffas jag.

Jag gillar verkligen att gå i skolan för där kan jag glömma hushållsarbetet och vila. Jag missade examensprovet förra året, men i år kommer jag att ge allt för att lyckas, eftersom jag vill bli en lärare som är som vår rektor.

Farlig resa

Vi har släkt både här i Senegal och i vårt grannland Guinea. När jag var nio år skulle vi som vanligt åka till Guinea under sommarlovet. Jag hade ingen aning om vad som väntade mig det året. När vi kom fram till byn träffade jag flera flickor i min ålder.

Nästa dag var det fest och dans i byn. Min moster tog med mig in i en hydda

Flickor för förändring

Vännerna Aicha, Antoinette, Rachel och Blandine är barnrättsambassadörer. De är alla också med i en grupp som byns barn kan vända sig till om de anser att deras rättigheter kränkts. När vännerna lyssnat till barn som behandlats illa träffar de ledningen för byn eller skolan, för att tillsammans försöka hitta en lösning som är bra för barnet.

”Här bestäms ödet för tjejer i min ålder av traditionerna. Du måste gifta dig tidigt, om du inte går i skolan. Skolan är inte det viktigaste för våra föräldrar, utan det är att hitta en man till sin dotter så snart som möjligt. Jag har ingen rätt att tala och dom bestämmer vad jag ska göra, annars blir jag slagen.

Jag skulle vilja bli läkare för att hjälpa barn, men jag vill också bli advokat och försvara flickors, pojkars och kvinnors rättigheter, eftersom dom oftast inte blir

lyssnade på och alla tvingas göra som männen beslutar.”

Aicha, 16 år, barnrättsambassadör, Senegal

rstå"

där tre kvinnor väntade. Dom kallas omskärerskor.

– Skrik inte för då kommer dom andra att skratta åt dig för att du var den enda som skrek, sa en av dom till mig och höll för min mun.

Jag tror att det är till för föräldrarnas heder, för att dom ska kunna hitta en man åt sin dotter, och därför utsätts vi för könsstympning. Om du inte blivit skuren får du inte vara med och laga mat vid fester och ceremonier, du anses skämma ut din familj och blir inte res-

pekterad. I vår by är dom flesta flickorna i min ålder skurna. Men jag tycker inte alls att det är normalt att göra så mot oss flickor. En del flickor är sjuka när dom kommer tillbaka hem. Många har svårt att gå och att sitta. Ibland dör flickor. Vi tas till Guinea för i Senegal kan föräldrar gripas av polisen om det upptäcks att dom har utsatt sina döttrar för könsstympning.

Rätt att tala fritt

Jag tror att våra föräldrar måste känna till barnets rättigheter för att vi ska kunna sluta med könsstympning och lösa andra frågor. Till exempel att vi barn har rätt att säga vad vi tycker och att bli lyssnade på. Hos oss lyssnar ingen vuxen på

barnen och speciellt vi flickor har inte rätt att tala. Jag vill att mina föräldrar ska förstå att jag har rätt att tala fritt. Om dom vuxna inte tillåter oss barn att säga vad vi tycker, så följer vi barn bara vuxnas beslut som en skock blindas får.

Jag vill fortsätta att studera så att jag kan hjälpa flickor och kvinnor att leva bättre och få vara med och fatta beslut. En flicka ska inte kunna tvingas att gifta sig med en man, som hon inte själv valt att gifta sig med."

Djiba, 13 år, barnrättsambassadör, Senegal

Djiba och hennes vän Diouma är vid ån för att diska och tvätta kläderna.

Måste bli förändring

"Flickorna i vår by gör allt hushållsarbete. Dom lagar maten, samlar ved, stöter hirs, majs och jordnötter, tvättar kläder och diskar i floden. Dom hämtar vatten från brunnen och odlar. Flickor arbetar mer än pojkar. Det måste bli en förändring. Jag hjälper mina systrar genom att diska grytorna och hämta vatten från brunnen i 20-liters dunkar. Jag skulle inte vilja vara flicka. Många av dom tas till en by i vårt grannland Guinea för könsstympning och dom lider mycket av det. Jag stöder alla förändringar som gör att flickors rättigheter respekteras och att dom får samma chanser i skolan som vi pojkar och får mer ledighet än dom har nu."

El Hadji, 12 år, från samma by som Djiba, Senegal

Vi upptäckte barnets rättigheter

"Jag gick i femte klass när vi fick Globen till vår skola. Det var då som vi upptäckte barnets rättigheter och förstod att flera av våra rättigheter kränks. Den värsta formen av kränkningar mot flickor är könsstympning. Vi gjorde en pjäs i vår WCP-barnrättsklubb, som visar hur dåligt könsstympning är för flickor och deras hälsa. Vi spelade upp pjäsen för våra föräldrar.

Vi som är barnrättsambassadörer har en grupp som tar emot varningssignaler från barnen. Dom kan berätta för oss om kränkningar av deras rättigheter. Sen tar vi upp frå-

gan med byledningen. Våra föräldrars inställning har börjat förändras och vi kommer att fortsätta kämpa tills alla former av kränkningar mot barns rättigheter äntligen upphör."

Pierre, 14 år, barnrättsambassadör från samma by som Aïcha, Senegal

Skola för alla flickor

– Jag vill se förändring så att varenda flicka får gå i skolan, säger Grâce. Hon tvingades själv sluta skolan för att jobba som hushållsslav och som butiksbiträde i sju år.

”Jag var åtta år när min pappa plötsligt sa att jag skulle skickas till en kvinna i landets största stad Cotonou. Mamma ville att jag skulle stanna i byn, men hon hade inget att säga till om. Jag ville fortsätta i skolan och grät.

– Vart ska vi och vad ska jag göra där, frågade jag pappa på bussen. När han lämnat mig hos kvinnan jag skulle arbeta åt grät jag i flera dagar och ville åka tillbaka till min familj.

Jag steg upp klockan sex för att städa huset och diska. Jag gick inte i skolan utan jobbade resten av dagen i kvinnans butik.

Krossade drömmar

Efter några månader tog kvinnan mig till sin syster i vårt grannland Ghana, där jag skulle ta hand om barnen och hushållssysslorna.

Eftersom jag skötte mina sysslor bra ville dom låta mig börja skolan. Men när min pappa fick höra det sa han nej och att jag måste återvända hem. Så krossades min dröm om att gå i skolan.

Pappa skickade mig sen till en annan kvinna, som jag stannade hos i flera år. Pappa fick alltid hela min lön på 15 000 CFA i månaden (250 kronor). Han använde bara pengarna till att köpa sprit. När pappa fick veta att kvinnan ville låta mig bli lärling hos en sömmerska protesterade han och tog hem mig till byn. För andra gången gick min dröm om utbildning i kras. Pappa vägrade att låta mig bli lärling, för enligt hans avtal med kvinnan skulle hon inte behöva skicka pengar till honom om jag fick gå i skolan eller praktisera som lärling. Pappa tänker bara på pengar.

Vill se förändring

Mamma var glad att se mig igen, men hon kunde inte göra något för mig eller för min syster, som delar mitt öde. Men min syster rymde från kvinnan som hon skulle arbeta åt. Idag är jag tillbaka i stan och hjälper en ny kvinna med hennes butik.

Jag har aldrig haft något att säga till om i mitt liv. När jag tänker på mina bröder som

fick gå i skolan blir jag ledsen och gråter. Jag kan varken läsa eller skriva, men önskar att jag en dag ska kunna det. Jag vill att allt ska förändras och att varenda flicka ska få gå i skolan.»

Grâce, 15 år, Benin

Kämpar för flickors rätt

”Där jag bor finns flickor som är hushållsslavar som pigor, andra utsätts för tvångsäktenskap och våld. Min vän Prisca giftes bort mot sin vilja med en gammal, rik man som lovade hennes föräldrar fina saker. Det är därför som jag bestämde mig för att kämpa mot dessa vanor, så att flickor ska börja behandlas på samma sätt som pojkar.”

Carlo, 16 år, Benin

Han står upp för flickors rättigheter

”Det som får mig att ta min roll som barnrättsambassadör på stort allvar är dom många kränkningar av barns rättigheter som jag ser i mitt kvarter och som jag själv upplevt. Jag ser lilla Marie, tio år, arbeta i en matvarubutik. Kvinnan som ansvarar för Marie mishandlar henne och förolämpar henne hela dagarna. Marie ser alltid ledsen ut och ler aldrig.

Bredvid den här butiken är en sexårig tjej lärling på en frisörsalong. En morgon när jag gick dit för att fixa mitt hår såg jag flickan klättra upp på en pall för att lägga saker på hyllorna, som satt mycket högre upp än hon nådde. När chefen kom skällde han på den lilla tjejen för att hon

Francine

Archille

inte hunnit sopa och slog henne över ögat. Jag blev väldigt upprörd.

Påverkar fotbollskompisar

Mina klasskompisar gillade när jag undervisade dom om tvångsäktenskap och övergrepp på flickor. Nu lyssnar dom när jag berättar om flickors rättigheter. När jag förklarar för dom använder jag både Globen och Du Jag Lika Rättigheter-häftet.

Utanför skolan har jag påverkat en brödförsäljare så att han slutade slå sin dotter. Jag pratar även mycket med mina kompisar i fotbollsklubben om programmet och tjejers rättigheter. Först trodde många av dom att jag hittade på. Jag passar också på att lära mina vänner att göra sina läxor. Jag är glad över att vara barnrättsambassadör.

Jag vill lyckas

Det är svårt för mig att berätta om mitt eget liv. I min familj gjorde jag nästan allt hushållsarbete tillsammans med min mamma och mina systrar. Även om vi delade på hushållsarbetet, upplevde jag kränkningar av min rätt till utbildning och mat. Ofta kunde jag inte äta mig mätt och ibland var jag hungrig från morgon till kväll. Ibland gick pappa eller

mamma ut på natten för att leta efter matrester, som i risförsäljarens krukor.

Jag började skolan väldigt sent, först när jag var nio år. Mina föräldrar hade svårt att betala och därför blev jag alltid utslängd från min skola. Det gjorde att jag skämdes mycket.

Idag bor jag hos min farbror. Även hos honom är det ofta brist på mat. Men det hindrar mig inte från att plugga och göra mitt bästa. Jag vill lyckas i livet.”

Archille, 15 år, barnrättsambassadör, Ekpè-skolan, Benin

”Du och jag lika rättigheter”, står det på killens skylt i Parakou i Benin.

Kursen gav mig vapnet

”Jag kände till barnets rättigheter och kränkningar av flickors rättigheter, men jag hade aldrig haft modet att säga åt någon. Jag fick veta om WCP-programmet av min rektor. Det var han som föreslog att jag skulle gå Du Jag Lika Rättigheter-kursen. Jag var väldigt glad, för den här gången fick jag dom nödvändiga vapnen för att kunna försvara barnets rättigheter inför en person som kränker dom. Jag fick modet tack vare Kim och Hassan, WCP:s barnrättsambassadörer i Zimbabwe, som jag såg i en film.

Det här programmet betyder mycket för mig. Det gör det möjligt för mig att berätta för mina vänner om flickors rättigheter. Jag använder ofta både Globen och Du Jag Lika Rättigheter-häftet.

Efter kursen diskuterade jag jämställdhet med min tvillingsyster, mormor, morbror och moster. Dom vill stödja mig i att försvara rättigheterna för föräldralösa barn, fosterbarn och alla andra barn.”

Francine, 17 år, barnrättsambassadör, Tohoué-skolan, Benin

Utbildar kompisar och förä

– Jag visste att flickor har rättigheter som inte respekteras. Fast jag hade ingen kraft att göra något åt det. Men efter den här kursen kan jag arbeta för förändring, säger Syntiche, 16, i Zinvié i Benin. Hon är ett av de mer än tusen barn som utbildats till barnrättsambassadörer och experter på flickors lika rättigheter under tvådagarskurser.

”**B**arn här lever under eländiga förhållanden och deras rättigheter kränks. Flickor, och ibland pojkar, tvingas sluta skolan och ingen skyddar dem.

Barnlärlingar i verkstäderna behandlas illa, liksom fosterbarn och föräldralösa barn. Två bröder nära mitt hus behandlas illa av sin styvmamma och kan gå en hel dag

utan mat. Ibland, när jag får för mamma, ger jag dom mat.

Små flickor arbetar

Många barn går omkring på soptippar. Dom letar efter skräp för att sälja och kunna köpa mat för pengarna. En liten flicka, som är nio år, jobbar i en syateljé. Hennes föräldrar har inte råd att låta henne gå i skolan och har skickat henne till en lärlingsplats. Hon jobbar samtidigt som hembiträde hos sin chef. Flickor behandlas ofta illa i lärlingsverkstäderna och är för små för att vara där. Dom flesta av dom här flickorna är föräldralösa. Andra lämnas bort till arbete för att föräldrarna inte har pengar.

När min vän Aminatas pappa dog hamnade hon i ett hem nära mig, eftersom hennes mamma inte hade några pengar. Hon berättade att hon

Syntiche visar stolt upp diplommet som visar att hon är en utbildad barnrättsambassadör.

gjorde allt hushållsarbete i sitt fosterhem och att hon arbetade resten av dagen i sin fostermammas affär. Aminata var alltid ledsen och hade ingen livsglädje. Jag tröstade henne med att förr eller senare skulle hennes situation förändras. Men en dag lämnade hennes fosterfamilj mitt kvarter och jag har aldrig sett henne mer.

Stolt att gå i skolan

Pappa dog när jag var tolv år, så nu bor jag med min mamma och mina tre bröder. Hemma hjälper jag mina brö-

Dags att kämpa!

”Under dom här två kursdagarna har jag lärt mig mer om barnets rättigheter än under hela mitt liv. Jag lärde mig hur vi kan få andra att respektera flickors och alla barns rättigheter och hur vi kan skydda miljön. Nu vet jag att flickor ska behandlas på samma sätt som pojkar på alla områden

och att flickor inte ska behöva lida.

Jag började med att gå runt i alla klassrum, tillsammans med dom andra barnrättsambassadörerna, för att få stöd från dom andra eleverna och få med dom i programmet. Under mötena med dom ansvariga i alla klasser pra-

Ganimath talar till sina skolkompisar om att pojkar och flickor har samma rättigheter.

tade vi mycket om jämlikhet mellan flickor och pojkar, dom sexuella trakasserier som flickor utsätts för, tidiga graviditeter och även klimatförändringarna. Vi börjar nu se positiva förändringar i beteendet hos både våra kompisar och vuxna, som färre sextrakasserier.

Jag känner att jag nu har mer kraft och mod att kämpa för att barnets rättigheter ska respekteras, särskilt flickors rättigheter. Nu är det dags att

Idrar

der med läxorna, gör hushållssysslor och hjälper mamma att laga mat.

Jag har långt att gå till skolan. Det tar 45 minuter dit. Jag skulle vilja ha en cykel eller råd att ta en zem, en motorecykeltaxi. Jag har inte alltid skolböckerna som behövs. Ibland önskar jag att mamma hade tillräckligt med pengar för att köpa böckerna och mer kläder och fina skor, som pappa gjorde. Men jag vill absolut inte leva med någon annan. Jag lider hellre tillsammans med mamma och mina bröder.

Jag känner mig glad och stolt över att få gå i skolan. Som det äldsta barnet och den enda flickan har jag en skyldighet att göra mitt bästa. Jag vill göra mina föräldrar stolta, mest av allt min pappa, även om han inte lever längre. Jag lär mina bröder dom värderingar som mina föräldrar har lärt mig. Jag vill att dom blir män som står upp för barns lika rättigheter.

Kursen gav mig kraft

Redan innan jag gick Du Jag Lika Rättigheter-kursen visste jag att Aminata, tjejen

som tvingades jobba i mitt kvarter, hade rättigheter hade rättigheter som inte respekterades. Fast jag hade ingen kraft att göra något åt det. Men efter den här kursen kan jag nu arbeta för förändring. Även om jag inte vet om vuxna som har andra barn som arbetar åt dom vill lyssna på mig, säger jag till dom att behandla dom barnen på samma sätt som sina egna barn. Dom barnen har också rätt att gå i skolan och att inte bli slagna.

Jag har berättat om vad jag lärde mig på kursen för kompisarna i mitt kvarter. Vi bestämde oss för att utbilda våra och andra föräldrar om barns rättigheter och om att det ska vara jämlikhet mellan flickor och pojkar.

Vi fyra i min skola som utbildades till barnrättsambassadörer valde ut två elever i alla 30 klasser. Vi utbildade dom så att dom kan hjälpa oss att sprida informationen i vår skola.”

Syntiche har tillverkat flera skyltar om flickors rättigheter, som hon använder vid olika tillfällen. Här visar hon upp skyltarna med "Flickor och pojkar samma rättigheter" och "Du och jag samma rättigheter".

kämpa mot kränkningarna av flickors rättigheter! Dom förändringar som jag kräver går långt bortom min skola och min stad. Jag vill att tjejer överallt ska bli mer respekterade och uppskattade.”

Ganimath Adame, 14,
Akassato-skolan, Benin

Ganimtah till höger med sin skylt där hon säger nej till könsstympling av flickor.

”Min väns öde fick mig att börja kämpa”

Jag lärde mig att det ska vara jämlikhet mellan flickor och pojkar och att alla barn har rätt till utbildning. Jag är stolt över att vara en barnrättsambassadör. För mig är det att vara en lärare som undervisar dom som inte känner till barnets rättigheter. Som barnrättsambassadör tänker jag öka dom traditionella ledarnas kunskap om barnets

rättigheter och om följderna av barnäktenskap. Och få dom att förstå att vi måste sluta med skadliga sedvänjor som könsstympning och tvångsäktenskap.

Globen, Du Jag Lika Rättigheter-häftet och Hassan i filmen om World's Children's Prize gav mig kraft och mod för det uppdrag som jag har fått. Det är ett högtidligt uppdrag.

Jag vill se saker förändras så att tjejer inte längre behandlas som slavar. Det är min vän Aissas öde som fått mig att börja kämpa mot kränkningar av flickors rättigheter.

Aissa hoppade av skolan när hon var elva år. Hennes pappa hade tvingat henne att börja arbeta hemma hos andra. Hennes lön användes för att betala hennes brors

skolgång. När hon var fjorton år tvingade Aissas pappa henne att gifta sig med en 50-årig man. Hon vägrade, men hade inget val. När Aissa var femton blev hon gravid. Då hon skulle föda dog både Aissa och hennes bebis.”

Yasmina, 15 år, barnrättsambassadör, Tanghin Barrage-skolan, Burkina Faso

GARÇON ASSISTE
TA SOEUR
DANS LES
ACTIVITES
DOMESTIQUES.

Yasmina, Ghislain och Guemilatou.

Flickor ska få ärva

”Under utbildningen lärde jag mig mycket om att tjejer och killar har samma rättigheter, precis som *Du Jag Lika Rättigheter* betyder.

Att vara barnrättsambassadör är att kämpa för att fler känner till och respekterar barnets rättigheter. Tvångsäktenskap och tidiga graviditeter gör att flickor hoppar av skolan. Burkina Fasos regering måste fatta beslut som stoppar detta, så att flickorna får en bra utbildning.

Det är orättvist att en flicka kan behandlas som

en främling i sin egen familj och inte får ärva när pappan dör. Hon är också sin fars barn, inte ett får som man föder upp och sedan säljer. Flickor är inga djur. Vissa pojkar respekterar inte flickor och tar inte hänsyn till dom. Flickorna är rädda för att vara ordningsvakter i skolan av rädsla för att pojkarna ska slå dom om dom skriver upp deras namn på pratlistan över dom som stör i klassrummet.”

Ghislain, 13 år, barnrättsambassadör, Tanghin Barrage-skolan, Burkina Faso

Viktigt att utbilda flickor

”Att utbilda en flicka är att utbilda ett land, tycker jag. Som barnrättsambassadör vill jag förändra föräldrars sätt att tänka genom att göra dom medvetna om flickors rättigheter. Det är särskilt våra sedvänjor som kränker flickors rättigheter mycket. Föräldrar måste respektera flickors rättigheter.

Tack vare utbildningen har jag upptäckt barnets rättigheter och särskilt lärt mig att flickor har rätt till vila och till lek. Många flickor hoppar av skolan för att gifta sig eller för att arbeta som hembiträden.

Trots förbudet mot aga i skolan fortsätter lärare att slå elever. Eftersom vuxna inte respekterar rättigheterna har vi ambassadörer blivit utvalda att försvara våra och andra barns rättigheter.”

Guemilatou, 14 år, barnrättsambassadör, Tanghin Barrage-skolan, Burkina Faso

”Kille hjälp din syster med hushållssysslor”, står det på flickans plakat i Parkou i Benin.

